

9. nedeľa A

*Uložte si tieto moje slová do srdca a do duše.
(Dt 11,18)*

Prvé čítanie

Kniha Deuteronomium 11,18.26-28

Mojžiš povedal ľudu: "Uložte si tieto moje slová do srdca a do duše, priviažte si ich ako znamenie na ruku a privpevnite si ich ako znaky medzi očami.

Hľa, dnes vám predkladám požehnanie a kliatbu: požehnanie, ak budete poslúchať príkazy Pána, svojho Boha, ktoré vám dnes ukladám; kliatbu, ak nebudete poslúchať príkazy Pána, svojho Boha, a zanecháte cestu, ktorú vám dnes predpisujem, a pôjdete za inými bohmi, ktorých ste prv nepoznali."

Druhé čítanie

List Rimanom 3,21-25a.28

Bratia a sestry, teraz sa nezávisle od Zákona zjavila Božia spravodlivosť. Svedčia o nej Zákon i Proroci. Je to však Božia spravodlivosť na základe viery v Ježiša Krista, určená všetkým, ktorí veria.

A nie je tu nijaký rozdiel: všetci zhrešili a stratili Božia slávu. Ale Boh ich svojou milosťou zadarmo ospravedlnil na základe vykúpenia, uskutočného v Kristu Ježišovi. Jeho Boh predurčil, aby sa svojou krvou stal obeťou zmierenia pre tých, čo veria v neho.

Sme totiž presvedčení, že človeka ospravedľňuje viera, nezávisle od skutkov Zákona.

Evanjelium

Matúš 7,21-27

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, čo plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach.

Mnohí mi v onen deň povedia: 'Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?' A vtedy im vyhlásim: 'Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa, páchatelia neprávostí!'

A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si vybudoval dom na skale. I prišiel príval, rozvodnili sa potoky, duli vetry a oborili sa na ten dom; dom sa však nezrútil, lebo mal základy na skale.

A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpemu mužovi, ktorý si vybudoval dom na piesku. I prišiel príval, rozvodnili sa potoky, duli vetry, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil. A zostalo z neho veľké rumovisko."

Na zamyslenie

V nás všetkých pôsobia protichodné sily, ktoré ovplyvňujú a formujú náš život. Sú pestré a nemožno ich preto zredukovať na len, dobré alebo len zlé. Napriek tomu, pri väčšej pozornosti vnímame, že sa našej osobe kladie základná otázka, pri ktorej sa musíme rozhodnúť: chceme seba samých klásť, stavať do centra, byť mierou všetkých vecí alebo chceme niekoho väčšieho, chceme Boha, ako ho nazývajú veriaci ľudia, uznať ako stred nášho života a celého stvorenia, chceme ho začleniť do celkového systému a chceme sa na tom aj podieľať?

Klásť seba samých do centra, stavať sa mierou pre všetky veci znamená byť zameraní na majetok, sociálne výhody a moc, aby sme takto zdôvodňovali našu veľkosť, našu hodnotu a našu dôstojnosť. Blížni a okolie budú pre nás len do takej miery dôležití, do akej slúžia realizácii, uskutočneniu našich záujmov. Dať do stredu nášho života niekoho väčšieho a uznať, že sme milovaní, a že sme takto súčasťou väčšieho celku, je zároveň oslobodzujúce, no zároveň to prináša aj výzvu. Oslobodzujúce, pretože usilovanie o svetské, pozemské bohatstvo v jeho rozmanitých podobách a formách sa stáva nepodstatným. Na druhej strane prináša výzvu podieľať sa na stavbe toho, čo nazývame uprostred nášho sveta Božím kráľovstvom.

Väčšinou počas nášho života vnímame, ako v nás rastie túžba po celistvom šťastnom živote, lebo si všímame, že my, ako vládcovia a bohovia nášho vlastného sveta, nie sme schopní dať sami sebe ten najhlbší zmysel. Biblické slová o bezpodmienečnej náklonnosti Božej sú v hĺbke tou odpoveďou, ktorá prináša zmysel, uzdravuje a oslobodzuje, udržuje nás v bdelosti, pomáha nám nanovo skúmať pohnútky nášho srdca tak, ako aj motívy nášho konania, aby sme tak mohli odhaliť sebeklamstvo a ničomnosť. Keď budeme o Božej láske nielen vedieť, ale ju aj vedome v nás pripustíme, necháme sa ňou preniknúť, keď sa "dostane až pod kožu" a zasiahne srdce, až potom bude stáť dom nášho života na pevnom základe, až potom prejde až do "tela a krvi" a tak môže premieňať naše myslenie a konanie, môže ho uzdravovať. Toto sa môže podariť len vtedy, keď budeme veľmi vnímaví, keď budeme veľmi dávať pozor na jemné signály okolo nás a ešte oveľa viac v nás. O takomto načúvaní Božieho slova nielen ušami, ale celým naším bytím, hovorí prvé čítanie. To, že sa takýmto spôsobom v nás zvnútorňuje a zakotvuje, buduje nosný a pevný základ, na ktorý sa môžeme spoľahnúť aj v časoch najväčšieho ohrozenia, nám prisľubuje dnešné evanjelium.

Evanjelium nás upozorňuje však aj na niečo iné: okrem počúvania a vnímania je potrebné ešte to, čo počutému dá viditeľnú tvár, formu, to, čo počuté premení v čin. Keď konanie, uskutočňovanie nezostáva len na povrchovej rovine, ale pramení z hĺbky nášho srdca, stáva sa viera "skutočnou" a "účinnou". Tak vznikajú diela preniknuté Duchom Svätým.